

Sacto Có Gì Lạ Không Em?

*BS Trần Quý Trâm
Y Sĩ Trưởng LD 14 BĐQ*

1 – Ngày Tết đi San José dự buổi gặp mặt “Hội ngộ mùa xuân của Hội Ái Hữu Đồng Hương Quảng Trị!”

Chao ơi! Mấy năm rồi không gặp miềng? Miềng khỏe khôn? Mì còn ốt dzột e dè nữa khôn? Ôn dzôn tau đi mần ăn xa rồi, chừ tau ở một chắc, buồn thầu rọt! Sao mì khôn tìm bờ vai để đêm năm canh bớt lạnh bớt lũng! Có mấy cụ U80, 90 đòi bụng tô tau mà tau không chịu! Mì biết răng khôn? Hết xí oách rồi mà cứ đòi làm ăn hoài! Gặp lại mấy o đồng hương Quảng Trị nói giọng đặc sệt quê bộ tâm sự loài chim biển thật là vui đáo để dễ sợ!

Đi dự ngày hội ngộ đầu Xuân của hội ngộ đầu Xuân của hội Ái Hữu Đồng Hương Quảng Trị để nghe lại tiếng nói thân thương ngọt ngào của những cô nữ sinh trường Nguyễn Hoàng xa xưa, nơi đây có một chàng trai lính Biệt Động đã đưa nàng về dinh!

*Quảng Trị ơi! Lúc nào tôi vẫn nhớ
Thành phố nên thơ còn em vẫn đợi chờ
Đêm Bastogne lính anh chờ giặc tới
Những trái hỏa châu sáng cả bầu trời
Tiếng súng xa xa vọng tới
Đêm không ngủ anh nhớ lắm em ơi!
Mai tôi lên Khe Sanh cứu những thương binh rất tội
Khi tôi về cùng em đi dạo phố
Thăm lại con đường hoa phượng đỏ năm xưa!
Nơi đó có những lúc hẹn hò
Em nói sẽ chờ anh năm tới
Khi thanh bình về trên khắp muôn nơi
Khi chiến công mang về khắp lối
Em vẫn đợi và em vẫn đợi!
Nhưng ngày về còn quá xa xôi!
(Hành Quân Lam Sơn 719)*

Qua những tháng ngày tao loạn, hôm nay tôi đưa nàng về dinh trong một buổi sáng tia nắng Xuân đẹp chiếu lóng lánh trên những cành lá, ngày hội ngộ gặp gỡ bạn bè biết bao kỷ niệm buồn vui!

Xúc động nghe ban hợp ca hát bài “cờ bay trên thành phố thân yêu“

*Cờ bay! Cờ bay oai hùng trên thành phố thân yêu
Vừa chiếm lại đêm qua bằng máu
Cờ bay cờ bay tung trời ta về với quê hương
Từng ngóng đợi quân ta tiến về!...*

Đi dự ngày hội ngộ hội đồng hương Quảng Trị để tìm lại một hình bóng oai hùng của các chiến binh VNCH hy sinh thân mình dẫm trên xác thù dành lại từng viên gạch của cố thành, treo lên ngọn cờ vàng ba sọc đỏ thân yêu tung bay trên bầu trời mịt mờ trong khói đạn!

Tác giả đứng thứ hai, bên trái hàng đầu.

2 – Đi lễ Phật chùa Kim Quang và xem múa lân.

Tết năm nay đầu năm chúng tôi xông đất chùa Kim Quang. Nhìn lá cờ vàng bay phất phới trong sân chùa, lòng tôi có một cảm giác vui vô tận. Tôi hình dung đang đứng trên mảnh đất quê hương mình! Đứa cháu ngoại tôi 14 tuổi trong đội múa lân của gia đình Phật tử Kim Quang, phụ trách đội đầu lân, không biết mệt mỏi. Cả đoàn theo tiếng trống tiếng chiêng cùng với ông địa và cái quạt mo. Có khi con lân nhảy lên cao vút, khán giả khen ngợi vỗ tay rầm trời. Mấy cháu gái trong đội múa rồng chu choa là đẹp mắt! Ai bảo con gái không có sức lực, không mạnh như con trai!

3 – Đi dự xuân chiến sĩ gặp lại người quen

*“Ngày bao hùng binh tiến lên
Bờ cõi vang lừng câu quyết chiến!”*

Tiếng hát những bản hùng ca của QLVNCH vang dội cả hội trường ngày hội Xuân chiến sĩ được tổ chức vào ngày 25 tháng 2 năm 2023 tại nhà hàng AA restaurant tasty trên đường Florin Sacramento California, do tốp đồng ca gồm toàn những anh chị em mũ đỏ, mũ nâu, và có vài anh em Thủy Quân Lục Chiến có tham dự trận đánh tái chiếm cố thành Quảng Trị... Buổi họp mặt các anh chị em các gia đình quân nhân thật vui và có nhiều ý nghĩa. Tôi tình cờ gặp được Chuẩn Úy Sơn cùng ở trại tù An Điền với tôi.

Chuyện Kể về Sơn và Mai

Chuẩn Úy Sơn, sĩ quan trợ y ở tiểu đoàn 68 BĐQ Biên Phòng, có thời gian bị thương. Tiểu đoàn chở về bệnh xá BĐQ, vì vết thương do blast injury. Tôi khâu mấy mũi nơi cánh tay và chân, rồi giữ lại nằm tại trạm xá, không chuyển qua Tổng Y Viện Duy Tân. Sơn là sinh viên năm thứ 3 Đại Học Y Khoa Sài Gòn. Vì hoàn cảnh gia đình, anh học không nổi bị sortie lat. Quân cảnh bắt mời vô Thủ Đức, anh tình nguyện vô binh chủng BĐQ về chuyên môn làm trợ y tiểu đoàn. Sơn đẹp trai giống Alain Delon, nhưng được một cái là người nghiêm trang đáng hoàng. Hỏi tại sao tình nguyện vô binh chủng BĐQ sát này, anh ta nói không đội trời chung

vời cộng sản vì có người cha làm quận trưởng bị VC giết.

Rồi cuộc đời trôi nổi hai anh em họ hàng nhà cọp cùng gặp nhau ở trại giam An Điền này. Trại giam do trung tá công an VC Thám quản giáo. Tôi thấy y không ác ôn, còn đờ như các tên quản giáo trước vì y bị suyễn kinh niên, khi nói to tiếng bị hụt hơi khó thở. Ông ta ở với người con gái tên Mai, y tá phụ trách y tế trại giam. Cô Mai này còn trẻ mới nhìn qua như một nữ sinh, nước da trắng, tóc thề chấm ngang vai, đôi mắt bồ câu khiến cho nhiều chàng trai mê mệt cô công an Việt Cộng này! Từ khi Mai phụ trách y tế trại giam, cô ta đày chúng tôi cũng dữ và đặt nhiều luật lạ lùng phản khoa học bắt chúng tôi phải chấp hành. Khi Trung Tá Thông, cựu quận trưởng Duy Xuyên, ở đội gạch bị gạch rớt đập tay vết thương lở loét bị nhiễm trùng vì để lâu ngày, tôi báo công an Mai có thể cho uống một ngày bốn viên Tétracycline 250mg do hãng dược Đà Nẵng sản xuất. À ạt:

- Tên đó có nhiều nợ máu, anh chỉ cho một viên mà thôi!

À có giọng trời phú, ban đêm thanh vắng, trạm xá của chúng tôi nằm gần bên khu nhà tập thể của công an, tiếng hát của ả lính lót cát lên nghe nảo nuột. Không hiểu sao công an Mai cứ hát mấy bài nhạc như “Những đôi hoa sim“, “Em biết anh đi chẳng trở về“ nằm nghe trong thanh vắng làm chúng tôi nhớ nhà. Tôi hỏi Sơn:

- “Cậu có nhớ nhà không?”

Nó cười:

- “Tôi mô côi, có gì đâu mà nhớ. Nhớ nước thì có!”

Cô thiếu úy công an Mai này có cái bệnh ảo giác có thể do tuổi thơ dữ dội, hay do phận bạc á tình. Tỉnh thoảng trong đêm thật khuya dưới ánh trăng mờ ảo do làn mây che khuất, làn gió xào xạc trong hàng tre là ả xuất hiện mang áo trắng, để tóc xỏa đi chân đất lang thang như người mất hồn.

Một đêm dưới ánh trăng vàng vạc nghe trong đêm bên rặng cây mù u con chim tu hú quái ác cứ kêu réo mấy tiếng như là: “Vượt biên mới hết cực“, “Sống đời chi ô nhục“ làm anh em tù trạm xá chúng tôi ngủ không được. Chúng tôi buồn hiu ngồi kể chuyện gia đình với nhau nghe.

Qua cửa sổ tôi thấy bóng một người áo trắng lướt qua đang nhe hàm răng trắng nõn cười rúc rích, cặp mắt cứ đăm đăm liếc chúng tôi. Đúng là ma rồi! Tôi kêu lên:

- Anh em ơi, có ma! Ma trời, anh em ơi!

Hình ảnh giống y chang ma ở dưới Gò Cà, bãi tha ma trên đường lên Đài Lộc mà tôi đã từng thấy! Tôi vội đóng cửa sổ đắp mền trùm kín mít người, hàm răng đánh cậm cạp, niệm chú đại bi liên tục. Còn Sơn chạy ào

vào toilet đập cửa rầm rầm vì có người cũng núp trong đó. Mặt Sơn tím tái không còn giọt máu! Một đêm công an kêu tôi lên gặp quản giáo có việc. Không biết chuyện gì xảy ra. Tới nơi, tôi thấy cô Mai con gái ông kêu la dữ dội bên hố chậu phải. Viêm ruột thừa rồi đây, cần phải mổ gấp. Nhưng ở nơi lam sơn cùng cốc này, lại không có xe về Đà Nẵng, để lâu ruột thừa vỡ, mủ ra nguy hiểm lắm. Ông quản giáo bắt tôi phải mổ! Sẵn có một ít đồ nghề phòng mạch cũ của tôi đem lên, tôi cùng Sơn chuẩn bị mổ.

Ca mổ thành công tuy bệnh nhân ngất xỉu vì không có thuốc mê mà chỉ dùng thuốc gây tê tại chỗ và thuốc giảm đau. Sau lần mổ này, tôi giao toàn quyền cho Sơn thay băng, cho thuốc uống. Sơn lên thăm Mai liên tục nhiều khi viện có này nọ để lên gặp y tá Mai. Tôi cũng nghĩ có quan hệ gì đây.

Bữa nay trông Sơn vui vẻ hẳn lên, tinh thoảng còn nhóp nhép mấy bản tình ca mới lạ chứ!

Từ đó, ông Thám cho tôi phụ trách toàn quyền trạm xá, còn cô Mai lần này đổi thái độ với tôi không hạch sách như trước.

Hai tháng sau tin không vui cho trại giam, Chuẩn Úy Sơn mất tích cùng một lúc với cô Mai. Hai người đi đâu không ai biết. Lúc tôi được phóng thích thì ba cô Mai cũng bị mất chức và nghe tin hình như cũng bị tù sau đó!

* * *

- Chào Sơn anh em mình gặp nhau như một phép lạ! Bà xã đâu rồi giới thiệu đi!

- Em đây! Chào anh Trâm!

Đúng là Mai bằng xương bằng thịt ở trại An Điền. là vợ Sơn. Hình ảnh một thiếu úy công an Việt Cộng mặt mày khó coi lúc trước khác hẳn hình ảnh Mai cầm lá cờ vàng ba sọc đỏ phất lên, phất xuống. Mai bây giờ đẹp lộng lẫy bên Sơn hào hoa phong nhã, một doanh gia có tiếng ở Sacramento!

Sơn cho biết, sau khi mở ruột thừa, hai người bắt đầu yêu nhau rồi theo kế hoạch của người cha, hai người trốn trại và vượt biên trót lọt! Hạnh phúc thay cho đôi uyên ương này!

Valentine 2023

Kỷ Niệm 62 Năm Thành Lập Binh Chủng BĐQ tại Bắc California.

Nữ Phóng Viên Ngọc Dung.

VietPressUSA (19/9/2022): Khoảng 500 đồng hương và thân hữu người Mỹ gốc Việt vùng Bắc California đã tham dự lễ kỷ niệm 62 năm ngày thành lập Binh Chủng Biệt Động Quân VNCH, do Hội Biệt Động Quân Bắc California tổ chức vào lúc 5:00 chiều Chủ Nhật, ngày 17/7/2022 tại nhà hàng Dynasty số 1001 Story Road, San Jose, CA 95122.

Buổi lễ bắt đầu với nghi thức rước Hiệu Kỳ của Binh Chủng Biệt Động Quân. Kế tiếp là rước Quốc Quân Kỳ gồm Quốc Kỳ Hoa Kỳ, Quốc Kỳ VNCH và cờ Quân Đội VNCH; do các cựu quân nhân Biệt Động Quân trong bộ quân phục thật oai hùng; đã nghiêm trang thực hiện.

Tiếp theo là chào Quốc Kỳ Hoa Kỳ và Quốc Kỳ VNCH, cùng phút mặc niệm tưởng nhớ các anh linh chiến sĩ VNCH

đã vị quốc vong thân do cựu Hội Trưởng Biệt Động Quân Trần Song Nguyên và Biệt Động Quân Phạm Hồng Hưng ở Sacramento điều khiển.

Hội Trưởng Tôn Thất Tuấn đã rót ly rượu trước bàn thờ, để mời vong linh các anh em đồng đội Biệt Động Quân, trong lúc MC Trung Trực đọc diếu văn để tưởng niệm. Tiếp theo chương trình, trưởng ban tổ chức là Hội Trưởng Biệt Động Quân Tôn Thất Tuấn ngỏ lời chào mừng quan khách.

***Cắt bánh sinh nhật kỷ niệm 62 năm thành lập
Binh Chủng Biệt Động Quân***

MC Thái Trang, Trung Trực, Kim Phụng và Thiên Trang luân phiên giới thiệu thành phần quan khách tham dự, gồm:

Trung Tá Đỗ Hữu Nhơn; Thiếu Tá Trần Ngãi; Chủ tịch Nguyễn Công Khanh - Nữ Quân Nhân; Huyền Hoàng, Cộng Đồng Người Việt Quốc Gia Bắc Cali; Chủ tịch Mai Khuyên, Khu Hội Cựu Tù Nhân Chính Trị Bắc Cali; Trần Vũ, Hội Người Việt Cao Niên Vùng Vịnh Cựu Kim Sơn; Hội Trưởng Lê Thái Phúc và Hải Quân Cười Nguyễn, Hội Hải Quân Bạch Đằng; Hội Trưởng Nguyễn Thị Đào, Hội Ái Hữu Nữ Quân Nhân Bắc Cali; Hội Trưởng Trương Hâm, Hội Thiết Giáp; cựu Hội Trưởng Nguyễn Ngọc Bảy, Hội Nha Kỹ Thuật; Hội Thiếu Sinh Quân Bắc Cali; Bảo Tổ, Ủy Ban Vận

Động Thi Hành Hiệp Định Paris; Hội Lực Lượng Đặc Biệt; Hội Cảnh Sát Quốc Gia; Lê Đình Thọ, Liên Hội Cựu Quân Nhân Bắc Cali và nhiều Hội Đoàn và Đoàn Thể khác.

Khai mạc Lễ Kỷ Niệm 62 Năm Thành Lập Binh Chung Biệt Động Quân được tổ chức tại miền Bắc California, Tổng

Các anh em Biệt Động Quân Nam Cali

Hội Trưởng, kiêm Hội Trưởng Hội biệt Động Quân Bắc Cali Tôn Thất Tuấn phát biểu:

- “Tôi xin được một phút để giới thiệu về cá nhân. Đơn vị cuối cùng của tôi là ở Đại Đội 3, Tiểu Đoàn 61, Liên Đoàn 15 Biệt Động Quân. Ngày 23 tháng 3 năm 1975 có lệnh rời bỏ Huế. Ngày 29 tháng 3 năm 1975, chúng tôi buông súng tại bãi biển Đà Nẵng. Năm 1982, tôi vượt biên và định cư tại thành phố Santa Cruz cho đến nay.

Chúng tôi rất vui mừng, khi thấy các anh em quân nhân Quân Lực VNCH đến tham dự đầy đủ. Không thiếu một quân binh chủng nào, nhất là sự có mặt của quý niên trưởng Biệt Động Quân và các quân binh chủng khác trong Quân Lực VNCH.

Các anh em Biệt Động Quân từ khắp nơi trên đất nước Hoa Kỳ, các anh em từ Nam Cali đến đây thật là đông đảo,

góp phần cho buổi lễ thêm phần long trọng. Chúng tôi hy vọng sẽ gặp tất cả mọi quan khách hiện diện hôm nay vào tiệc của Hội Biệt Động Quân trong những lần tới.

Nhân dịp này, chúng tôi cảm ơn đến quý phu nhân của các anh em Biệt Động Quân, đã khuyến khích và cùng tham gia với chúng tôi trong các buổi sinh hoạt của Hội Biệt Động Quân và cuối cùng là cảm ơn bà xã của tôi đã khuyến khích, giúp đỡ và cùng tham gia với tôi, trong các sinh hoạt của Hội.”

Các anh em Biệt Động Quân Bắc Cali

Ngày 01 tháng 7 năm 1960, Binh Chủng Biệt Động Quân được thành lập dưới thời Đệ nhất Cộng Hòa do Tổng Thống Ngô Đình Diệm ra lệnh tuyển chọn các binh sĩ thiện chiến, tinh nhuệ nhất từ các sư đoàn Bộ Binh, Quân Khu, binh chủng Nhảy Dù và Thủy Quân Lục Chiến, Lực Lượng Đặc Biệt v. v... để huấn luyện kỹ năng hành quân độc lập, thực thi các nhiệm vụ tấn công và truy kích kẻ thù, tác chiến đánh trực tiếp với Cộng Sản Bắc Việt. Tổng Hội Trưởng Tôn Thất Tuấn trao cờ luân lưu cho Hội

Trưởng Trần Thái, Hội Biệt Động Quân ở Dallas, Texas đề các anh em Biệt Động Quân chuẩn bị cho kỳ Đại Hội Kỷ Niệm 63 Năm vào năm 2023 sẽ được tổ chức ở Dallas, Texas.

Kế tiếp Hội Trưởng Tôn Thất Tuấn trao tặng quà lưu niệm cho Biệt Động Quân Trịnh Chuyên ở nơi xa xôi nhất từ Tiểu Bang Texas, tặng quà cho Biệt Động Quân Phan Thái Bình, đại diện cho Hội Biệt Động Quân Nam Cali về tham dự đại hội đông nhất và tặng quà cho Biệt Động Quân Nguyễn Văn Lý và phu nhân đã đóng góp rất nhiều công sức cho Hội Biệt Động Quân Bắc Cali. Một điều đặc biệt của buổi lễ năm nay có rất nhiều hậu duệ của Biệt Động Quân tham dự và mặc quân phục của Biệt Động Quân VNCH.

Phần văn nghệ với bài “Hành Khúc Biệt Động Quân” do Ca Sĩ Mai Loan và các ca sĩ địa phương hát; cùng nhiều bài hùng ca làm nao nức lòng người và gây khí thế, như ngày nào còn trong quân ngũ cầm súng xung trận. Kết thúc buổi tiệc mọi người vui vẻ bắt tay chào tạm biệt và hẹn gặp lại buổi tiệc tân niên của Hội Biệt Động Quân vào đầu năm 2023.

VietPress USA
www.Vietpressusa.us

Đi Tìm... Ăn Nửa Trái Sim...

Bạch Phụng

(Chuyện của gia đình chúng tôi .)

Ngọn gió chiều man mát đưa tới từ phía sau vườn trầu của Ngoại làm dịu đi tiếng khóc của đứa em nhỏ của tôi, hay là tiếng võng đu đưa kẽo kẹt như tiếng nhạc êm ái làm cho nó nín khóc?

Nhưng tôi thì chắc chắn một điều là nó đã cảm thấy được tiếng ru não lòng về tình cảnh của má:

“Ấu ơ...

Đói lòng ăn nửa trái sim

Uống lưng chén nước đi tìm người thương”

Em tôi đã nín khóc nhưng những giọt nước mắt còn tuôn rơi thì đang nhòe nhoẹt trên đôi má của má và chị tôi!

Má tôi sinh thằng Út trong tình cảnh chung quanh bi đát, nước mắt nhà tan mọi nơi lấm than cơ cực.

Ba tôi bị đưa vào tù Cộng Sản tập trung biệt vô âm tín không biết ở đâu mà tìm. Lúc đó, chị tôi vừa tới tuổi đôi mươi, với tương lai là con đường trải dài hoa gấm trước mắt.

Dù chưa có một mối tình sâu đậm của thời thời sinh viên, nhưng chị tôi đã dấu trong tim trình trắng một hình ảnh đẹp về một chàng trai hiền hòa giản dị. Chị tôi đã gìn giữ mối tình này như báu vật, để rồi sau đó dốc lòng tìm kiếm như bóng chim tìm cá.

Cứ mỗi lần đưa đầy chiếc võng, cất giọng ru con ngủ là nước mắt chan hoà trên mặt của má tôi. Trong xó góc, chị tôi cũng thút thít thương cảm cho nỗi lòng của má và tủi thân cho nỗi cô đơn nhưng nhớ của mình.

Về quê ngoại nương náu!

Năm ấy, ngày cả gia đình bị tổng ra khỏi nhà, má tôi tay này ôm đứa con còn đỏ hỏn còn tay kia diu dắt m ô t bày con nhe nhóc. Má tôi như con gà mái xác xơ, trụi trụi dẫn đàn gà con đói rách lục tục theo sau.

Bước vào nhà, vừa thấy bà ngoại má đã bật khóc nức nở. Ngoại nhìn chúng tôi rồi cũng bật khóc. Đôi vai nhỏ khô cằn run lên bần bật, ngoại giơ đôi tay gầy yếu, cất giọng thều thào:

- “Biết rồi con ơi!”

Trong đêm trường, nước mắt của ngoại, của má, của chị, và luôn cả của thằng Út tuôn rơi đầm ướt!

Có đêm thằng Út bị bệnh lên cơn sốt, nó y ý khóc. Má lại dỗ dành cất tiếng ru nhẹ nhẹ:

“*Ấu ơ...*”

Sông dài cá lội biệt tâm

Phái duyên chồng vợ ngàn năm cũng chờ.”

Nghe tiền mẹ ru, chị tôi lại khóc cho nỗi lòng của má và tủi thân cho tình cảnh xấu số của mình. Từ một cô gái Sài

Gòn mảnh mai nhỏ nhắn với đôi bàn tay trắng muốt, nuốt nà mà bây giờ đã chai sạn vì phải cùnng má lam lũ vật lộn từng ngày để tìm miếng ăn cho cả gia đình. Mặc dù vậy, bọn chúng tôi chưa bao giờ đủ no với bát cháo lòng hoặc củ khoai sượng...

Ba ơi! Trong tù ba không có đủ bát cơm đầy thì tụi con cũng đói khát tả tơi. Có khác chi đâu!

Vượt qua nỗi tuyệt vọng, chúng tôi sống bằng nỗi nhớ, bằng mong chờ, đợi ngày đoàn viên trùng phùng vợ gặp chồng, cha gặp con.

Giờ đây, chị tôi đã có thêm sức lực, với niềm tin hy vọng sẽ tìm được người thương. Chị mặc nhiên trở thành một sương phụ trong thời gian dài cũng vì hình ảnh ai kia.

Chị chờ chờ mãi...

Qua bao nhiêu đêm trường thao thức để nghe thêm câu ru của má:

“ Ầu ơ ầu ơ...”

Ôi tình yêu của chị tôi mãnh liệt tinh khiết quá! Chị đợi chờ một hai năm, hay là cả đời xuân xanh?

Thế rồi, mọi chuyện đã ra như một câu chuyện cổ tích:

“Ngày nọ trên chuyến xe đò xuôi về Tây Ninh, đậu chờ thêm khách tại ngã tư Bảy Hiền, chị tôi đang ngồi dựa mắt lơ đãng nhìn xuống bên lề đường. Đột nhiên, chị tôi giật thót người khi nhìn thấy một khuôn mặt quen thuộc. Trời đất ơi!

Kia kìa, một ánh mắt, một khuôn mặt bao năm mộng寐 nhớ nhung mà chị tôi đã tìm kiếm lại thập thoảng qua dáng dấp của người con gái đi bên đường. Chị tôi nhào xuống xe đò chụp lấy người con gái xa lạ nhưng rất gần gũi. Nắm chặt tay cô gái, chị run rẩy lắp bắp hỏi:

“Em... em ơi! Có phải em là Nguyệt Viên, em của Nhật

Tân... phải không?”

Tròn xoe mắt ngạc nhiên cô cũng nhòe lệ, hỏn hển cô hét lên:

“Còn chị? Chị là Biện Thị Thanh Liêm phải không?”

Rồi cô sụt mướt kể lể:

“Sau thời gian hỗn loạn chết chóc của ngày 30 tháng 4 thì anh của em bảo rằng đi tìm chị, nhưng khi tới nhà thì lối xóm không còn ai biết được gia đình chị đã đi đâu...”

Chị tôi, cô sinh viên Văn Khoa ngày ấy ngây thơ trong trắng vì nghĩ rằng “cột tìm trâu chứ trâu nào tìm cột“, nên dù họ quen biết và thương mến nhau ở sân trường đại học, cũng như thỉnh thoảng anh ấy có đến nhà chúng tôi thăm chị, nhưng không bao giờ chị tôi biết nhà anh ấy ở đâu. Cho đến khi vắng anh thì đã quá trễ. Chị đã không biết anh ở đâu, làm sao liên lạc. Nếu có, chị chỉ biết là anh ấy đã bị đưa đi trại tù “cải tạo” ở Hàm Tân... Thế đó mới ra cơ sự!

Hai người con gái ôm nhau mà khóc cho thỏa lòng... Cứ khóc! Khóc đi cho thỏa lòng ước mơ!!!

Chị đã khóc cho ngày gặp mặt anh tại trại tù Z30D trong những chuyến đội thùng thức ăn từ đồng tiền lời ít ỏi của những tờ vé số mà chị em chúng tôi ngồi đội nắng dầm mưa cả ngày vất bán bên lề đường Hồng Thập Tự, Sài Gòn.

Khóc đi để nhớ câu ru của má, khi chị cảm cảnh cuộc đời của mình:

*“Thương nhau mấy núi cũng trèo
Mấy sông cũng lội mấy đèo cũng qua”*

Những chị em gái chúng tôi một thời khuê cát ngây thơ đã bị thời cuộc dập vùi, nhưng sức sống phàm hạnh vẫn giữ được. Chị đã chờ anh suốt 13 năm dài.

Ngày về của anh là ngày hôn lễ. Ngày cưới của anh chị đã không còn má vui mừng chúc phúc dặn dò con gái ngày vu quy:

“Trương kính như tân”

Hay là:

“Thuận vợ thuận chồng tát bể Đông cũng cạn.”

Nhưng câu ru của má là hành trang cho chị giữ được chữ Thủy Chung:

“Đói lòng ăn nửa trái sim

Uống lưng chén nước đi tìm người thương.”

***30 tháng 4, 2023
San Jose California***

BAO GIỜ HỒ TRỞ LẠI RỪNG XƯA?

Moderato Nhạc & Lời
Dương Thượng Trưng

Bao giờ hồ trở lại rừng xưa Giữa
 chốn đụn bom khét bụi mờ Tiếng thét nơi linh rừng sông núi Vì
 dân chiến đấu giữ mùa cờ Bao giờ hồ trở lại rừng xưa Giữa
 họ che mắt sát huyệt trò Giữa nước thơ ngây trên mặt sông Đổ
 đùn hồn đày tội đến thơ Bao giờ hồ trở lại rừng xưa Giữa
 tiếng Mẹ ru dưới trăng mờ Giữa mái tranh nghèo lìa kết đũa Bùn
 thắm em đùn giọt quay xu... Bao giờ hồ trở lại rừng
 xưa Giữa tiếng gọi rao rợp bóng cờ Giữa máu hạnh phúc trên non
 nước Ôm dân ta hát dưới trăng mờ...